

g. govornik nam je podal v daljšem govoru tej slovesnosti primeren razgled po širokem svetu, začeni pri sv. očetu v Rimu in končavi pri zasluženem porazu židovskih liberalcev na Dunaju. Gospod govornik je bil pohvaljen od naših zborovalcev, ki po letu nimajo mnogo časa, prebirati podrobnih poročil po naših časnikih.

Društveni tajnik, č. gospod vikar Friderik Kukovič, podal je potem letno poročilo o stanju in delovanju našega društva. Iz tega posnamemo, da šteje društvo 321 udov in da je vse važneje dogodke med letom skrbno zasledovalo. Tako je n. pr. izrazilo svetlemu cesarju z največjim spoštovanjem globoko sožalje pri smrti nadvojvode Karola Ludovika, za kar je prejelo v slovenskem jeziku spisano najvišjo zahvalo. Č. g. kaplan Šoba je poročal kot naš blagajnik, da društvena blagajnica nikakor ni prazna. Da bo pa društvo zamoglo si še več časnikov naročiti, se je zborovanje za par minut prekinilo, da je g. blagajnik spravil radovoljne doneske, ki so mu od vseh strani leteli v društveno blagajnico. (Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Z birmovanja v marenberški dekaniji.

Ni težavnejše dekanije, kakor marenberška. Letos od dne 28. junija do 6. julija so milostljivi knezoškof to dekanijo obiskali. Dne 27. junija so se ob 5. uri popoldne iz Maribora do Vuhreda pripeljali s poštnim vlakom. Na postaji so jih pričakovali marenberški dekan, vlč. g. Avg. Hecl, vuhredski župnik, remšniški, selniški, št.-peterski, mutški, in še več drugih duhovnikov in veliko ljudstva. — Ko so jih g. dekan lepo pozdravili in jim duhovnike predstavili, podali so se čez brod po de-roči Dravi proti Marenbergu, kjer jih je ponižno vsprejel trški zastop, na čelu mu župan g. Langer, vse uradništvo, šolska mladina z učitelji in ljudstvo. Podajo se naravnost v cerkev, kjer je bilo izpraševanje otrok. Otroci so prav lepo in glasno odgovarjali.

Drugi dan, dne 28. junija, je bila birma in izpraševanje odraslih, ki je tudi prav dobro izpadlo. Dne 29. junija je bila sv. birma na Muti, kjer so višjega pastirja tudi prav lepo vsprejeli. Cerkev in župnišče je lepo prenovljeno. Popoldne ob 4. pa so se nadpastir odpeljali na Pernice. To je župnija, ki leži 1060 m nad morskim površjem. Spremljali so jih selniški g. župnik. Po 3 urah hude in težavne vožnje so prišli na visoke Pernice, kjer je bilo še zvečer izpraševanje otrok. Drugi dan, dne 30. junija, bila je birma. Po sv. opravi predstavila sta se sp.-dravburški prošt, preč. g. Wakonig, in župnik iz Ojstrice, g. Hüttner, oba iz krške škofije. Kneza je to močno veselilo. Saj so se prijateljski pogovarjali z g. proštom, s katerim sta nekaj v Serajevu skupno kot vojaška kaplana služila. Iz vuzeniške dekanije so se predstavili škofu trbonjski župnik, g. Arzenšek. — Cerkev in farovž so v Pernicah lepo prenovili. Milostljivemu knezu se je tukaj prav dopadlo; večkrat so rekli besede: »De montibus salus, s hribov odrešenje.«

Ob 3. popoldne so se knezoškof odpeljali na gorskem vozičku z 2 konjema po lepen ravnem planinskem kolovozu skozi Mlake proti Soboti. Na celem potu sta dva moža voz držala, da se ni prevrgel, kajti tu pa tam je cesta vendar več ali manj snedena. Spremljali so škofa selniški, mutški in trbonjski župnik. Dve uri smo šli lepo po ravnem in pa v senci. Od Mlak gor pa je bila pot strma celo uro do Sobote, ki leži 1070 m visoko. Zvečer je bila navadna skušnja otrok iz kršč. nauka. Tudi tukaj so otroci prav dobro odgovarjali,

kakor prej tudi v Pernicah in na Muti. Zvečer so pa goreli kresi. Bilo je tri videti kakor oltar, na katerem je v sredi Najsvetejše, na vsaki strani pa 10-20 sveč. To je bil čaroben prizor. — Pri sprejemu sta bila v Soboti tudi 2 župnika iz sekovške škofije, namreč g. Pišak iz Wiel-a in pa g. Fruhmann iz Št. Ožbalta nad Ivnikom. Drugi dan po sv. birmi pa se je predstavil knezu iz Št. Vincenca nad Ettendorfom na Koroškem gospod vitez Mullé. Ta gospod je bil škofov sošolec na celjski gimnaziji.

Ko smo še pri obedu sedeli, se je nebo prav sumljivo oblačilo, in ravno, ko smo se ob 3. iz Sobote poslovili, je bilo najhuje. Bila sta dva voza. Na prvem so se knez vozili, g. sekretarij, gg. ožbaldski, trbonjski inperniški na drugem. Peljali smo se, pa kakó! Konji so šli počasi. Dežnikov nismo mogli vseh razpetih imeti, ker je bil eden drugemu na potu, dež pa lil, da se je od zemlje kadilo. Cesta je bila nevarna; bilo se je bati, zdaj pa zdaj se zvrnemo v strašen prepad. Zavijali smo se v suknje, koce, pléte, v vse, kar smo gleštali, a vse ni pomagalo nič: v eni uri bili smo mokri do zadnje niti. Za sedeža smo imeli 2 žaklja, natlačena s slamo, ki pa sta se vedno premikala. Kadar smo si morali sedeža popravljati, tedaj nas je neštevilno vej, ki od dreves na cesto štrlijo, pošteno oklofutalo. Dežniki vej niso mogli obdržati, ker so bile pretežke. Zato smo se skrivali pred vejami, kakor jež, ki se zviije, kadar mu nesreča preti. Iz Sobote smo se peljali v globok jarek, Krumbah zvan; 300 m smo se se navzdol peljali, to je bilo tako navzdol, da sem mislil, zadnji del voza se bo vzdignil ter prekucnil na konje. Vendar smo bili srečni, zvrnili se nismo.

Ko smo se iz Krumbaha zopet navzgor kakih 300 m peljali proti Hadrniku, to je gora 1183 m visoka, in čez to smo morali, tedaj je dež malo ponehal. Mislili smo, zdaj pa že bo, megla pa je bila, kakor v noči. Toda nismo še imeli časa odkasljati se, kar se vlije zopet prav hudo in nas z novega premoči. Na Hadrniku pa je bril tak mrzel veter, da smo se tresli na vseh udih, zobje so nam kar šklepetali. In nič nismo mogli priti do Sv. Jerneja, kamor smo bili namenjeni. Dva moža smo srečali. Hitro ju vprašamo, kako daleč bi še bilo do Sv. Jerneja, a vsak je rekel: »Še dobro uro.« Nam se je to še silno veliko zdelo, pa pozneje smo še mi eno uro morali dodati. Vendar pri vseh nezgodah nam dobra volja ni ušla. Prišli smo potem vendar v 4^{1/2} uri v Št. Jernej. Lilo je še neprenehoma. Tukaj je pa začelo še bliskati in grometi. Videli nismo ničesar, z veliko silo smo našli župnišče, cerkve pa, ki je malo oddaljena, tisti večer nismo videli. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Pravila kmetijskega društva v Dobropoljah,

(registrovane zadrugé z omejeno zavezo.)

(Dalje.)

IV. Knjigovodstvo in računi.

§ 12. Zadrugne knjige se vodijo po določenih trgovskega prava. Vse poslovanje se ima vršiti po trgovinskih načelih. Nadzorstvo se ima o spolnjevanju teh predpisov vsako leto večkrat prepričati.

§ 13. Bilanca. — Koncem poslovnega leta, ki se strinja s kalendarčnim letom, se sestavi inventura in bilanca po trgovskih načelih; le-ta mora obsegati: A) aktiva, namreč: a) blagajnično stanje koncem leta v gotovini; b) vrednostne papirje po kurzu 31. grudna; c) zadrugne terjatve, razvrščene po njih razni kakovosti;